

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКУ

Кредитний портфель виступає не тільки основним джерелом доходів банку, але також головним джерелом ризику розміщення активів. Структура й якість кредитного портфеля безпосередньо впливають на фінансові результати діяльності банку, його стійкість і ділову репутацію. Крім того, оптимальний, якісний кредитний портфель позитивно впливає на ліквідність банку і його надійність.

Важливим моментом є визначення поняття кредитного портфеля, оскільки від повноти і глибини розуміння його сутності залежить ефективність управління ним.

У науковій літературі зустрічається безліч різних визначень кредитного портфеля банку.

Так автори С. Г. Арбузов, Ю. В. Колобов, В. І. Міщенко і С. В. Науменкова визначають, що кредитний портфель – це сукупність усіх банківських позик, що структуровані за певними параметрами відповідно до завдань визначеної кредитної політики банку [1].

Науковець Ю. В. Бугель трактує визначення кредитного портфеля як набір кредитних інструментів для досягнення встановлених цілей [2].

Своє тлумачення даній категорії дають економісти А. С. Кокін і К. Г. Шумкова: «Кредитний портфель – результат діяльності банку по наданню кредитів [3].

Виходячи із вищесказаного, вважаємо, що кредитний портфель – це сукупність усіх кредитів, які структуровані за різними критеріями якості та виданих банком за певний період часу.

Кредитні операції банків є найбільш дохідними, але разом з тим і найризикованішими.

Сучасна кредитна діяльність банків України має таку основну негативну характеристику, як підвищений ризик, що породжений такими факторами: неконтрольована інтенсивність капіталізації виробничих відносин; недостатня структурованість кредитного і фінансового ринків; загострення кризи платоспроможності клієнтів і позичальників банків; відсутність інституціональних та фінансових умов іпотечного кредитування фізичних і юридичних осіб тощо.

На сьогодні всі непрацюючі кредити визнані банками, рівень покриття їх резервами постійно зростає та становить приблизно 98%. Тож непрацюючі кредити не тиснуть на прибутковість банків та їх капітал [4].

На нашу думку можна запропонувати такі заходи, спрямовані на вдосконалення управління кредитним портфелем банків України: формування кредитного портфелю у відповідності зі стратегією кредитування; при кредитуванні доцільно застосовувати системний підхід до управління ризиками; при вирішенні питання щодо проблемних кредитів варто використовувати методи оптимізації кредитного портфеля, які враховують ризик неповернення коштів; проведення підбору кваліфікованого персоналу, який буде виконувати свої функції під керуванням досвідчених менеджерів; банкам в Україні потрібно створити нову міжбанківську інформаційну систему, яка б містила всі аспекти інформації про позичальників, що входять до групи кредитного ризику, але хочуть отримати кредит.

Проаналізувавши кредитний портфель банків України можна зробити висновок, що існуючі непрацюючі кредити не мають негативного впливу на прибуток або капітал, але все ж таки банки мають інтенсивніше розчищати баланси: непрацюючі кредити слід реструктурувати, продати чи списати.

Список літератури

1. Арбузов С. Г. Банківська енциклопедія / С. Г. Арбузов, Ю. В. Колобов, В. І. Міщенко, С. В. Науменкова – К.: Центр наукових досліджень Національного банку України: Знання, 2011. – 504 с..
2. Бугель Ю. Напрями удосконалення сучасних методів управління банківським кредитним портфелем / Ю. Бугель // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 2 (27). – С. 157–163.
3. Кокін О. С. Оцінка ліміту ризику при кредитуванні банками промислових підприємств із урахуванням галузевих і регіональних особливостей / О. С. Кокін, К. Г. Шумкова. – Нижній Новгород : НИСОЦ, 2002. – 180 с.
4. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.bank.gov.ua.